

Русситѣ намѣрили тукъ голѣмо количество галети и 395 ковчези патрони, т. е. 3,950,000 парчета.

И Чирпанската околия е доста пострадала както Н. Загорската и Ст. Загорската. Разоренитѣ кѣщи възлизали на 2590, църкви 11, училища 11 и 1793 жертви.

Отъ гражданитѣ били заточени въ Анкора:

Ангель Жельевъ,	Жеко Гиневъ,	Недо
Ганчо Х. Саввовъ,	Иванъ Х. Димитровъ,	Петко Т. Кочевъ,
Василь Найденовъ,	Иванъ Д. Фжджковъ,	Петръ Таньовъ,
Василь П. Димитровъ,	Иванъ Митевъ,	Петръ Караганчевъ,
Георги Т. Кочевъ,	Киро Тотевъ,	Петко Колевъ,
Ганъе Х. Фичковъ,	Мине Нечевъ,	Петко Радевъ,
Генчо Пеневъ	Минко Баирковъ,	Свещ. х. Стеф. Сжбевъ,
Георги Ноневъ,	Нанъе Х. Ивановъ,	Свящ. П. Авраамовъ,
Димо Кировъ,	Нанко Каревъ,	Стоянъ Г. Молловъ,
Дянко Милковъ,	Недѣлчо Петровъ,	Христо Желевъ,
Димитръ Х. Ивановъ,	Никола Толевъ,	Х. Кръсто Минковъ,
Жельо Денчевъ,	Никола Минчевъ,	

Въ Акия: Иванъ Бакаловъ, Жечо Милевъ.

Обѣсени: Проданъ Сербезовъ, Тодоръ Запреновъ.

Убити: Славе, Коле Пеневъ и Митъо раневъ.

Изгарянието въ г. Сливенъ отъ турската власть около 1200 дюгени, до 200 кѣщи и освобождението на града. Въ Сливенъ войска и укрѣпления нѣмало. Българе и турци братски живѣли. Презъ м. Юлий, когато се показали русситѣ около Н. Загора, турци и българе направили писменни условия въ два екз. подписани отъ около 80 д. за да се покровителствуватъ едни други било предъ русситѣ било предъ башибозуцитѣ. Слѣдъ това рѣшили да испрататъ една депутация за да изяви своята покорность предъ русситѣ и да ги повика въ града.

Опредѣлили хора, условили и пайтони, нъ като се прѣсналъ слухътъ, че русситѣ въ Ст. Загора сж разбити и надирѣ се оттеглили, тѣ не отишли.

Наскоро се вѣстановилъ воененъ съдъ подъ предѣдательството на бинъ-баши Саджкъ бея.

Опредѣлила се една комисия, която постоянно събираше отъ българитѣ: ризи, гащи, крѣпи, чорапи, постелки, покривки, а който нѣмаше такива нѣща въ кѣщи, трѣбваше да ги купи.